

Haskó Györgyike Elsős Gimnazista Tablóképe

Elsős gimnazista osztályképem. Mikor már én gimnáziumba kerültem, csak a zsidó gimnáziumba lehetett beiratkozni, az Abonyi utcába. De olyan sokan voltunk, hogy a hitközség kibérelte a Lázár Piroska nevű hölgytől a magán lányiskoláját [lásd: Lázár Piroska-féle budapesti nyilvános jogú leánynevelő intézet]. Ez a Személynök utca [ma: Balassi Bálint utca] sarkán volt egy sarokház, előtte most egy park van, az akkor egy elzárt terület volt, nyáron lehetett ott teniszezni, télen meg korcsolyázni. Az első emeleten bérelt nem tudom, hány lakást ez a Lázár Piroska, az egészet körben, és ő is ott lakott. Nem tudom, hány éves lehetett, egyszer voltam bent a néninél, voltak neki macskái meg mindenféle puha bútorai. Összesen két évet jártam oda, elég bánatos tantermek voltak, ha jól emlékszem -- az van előttem, hogy a parkett szürke --, mert hiszen ezek szobák voltak tulajdonképpen, de külön bejáratú szobák, és például az egyik szobából csináltak tornatermet. De olyan tanáraink voltak, mint a Péter Rózsa, aki egyébként egyetemi tanár volt, de mivel zsidó volt, nem taníthatott, vagy a Feuer Klára, aki földrajzot tanított, szóval oda egész kiváló tanárok kerültek. Abban az időben még szigorú egyenruha-viselés volt minden iskolában. Minden iskolának megvolt a maga egyenruhája, és nem mehettünk be civilben. Sötétkék rakott szoknya volt, az alsó négy osztálynak fölgombolós, tehát a blúznak körbe gombjai voltak, és arra kellett a szoknyát rágombolni. Harisnyanadrág nem létezett, amikor szép idő volt, akkor térdzoknit hordtunk, és amikor nem, akkor patentharisnyát harisnyatartóval, úgy kellett fölcsíptetni. Hogy utáltuk! Magas szárú cipőben jártunk, és a frizuránk se lehetett akármilyen, vagy copf, vagy rendes rövid haj. Az elemiben nem volt egyenruha, de kötényt kellett hordani, lüszterkötényünk volt, általában sötétkék, és kék meg piros meg fehér pöttyökkel volt díszítve. Bebújós volt és hátul megkötős. Még a gimnáziumban is kötelező volt a kötény.